

Til:	Programrådet i sosiologi
Fra:	Undervisningsansvarlig
Sakstype:	Vedtaks sak
Møtedato:	19. september 2012
Notatdato:	6. september 2012
Saksbehandler:	Kathrine Løvberg

Sak 3, saksnr. 39/12: Revisjon av SOS1003 og SOS2001

I teorikomiteens innstilling var det presentert to forslag til revisjon av SOS1003 og SOS2001. Det ene var flertallets forslag og det andre var mindretallets forslag. I dette notatet presenteres begge forslagene, men det er flertallets forslag som presenteres som vedtaktsforslag.

Hovedpunktene fra flertallets forslag:

1. Perspektivet på SOS 1003 utvides, slik at det ikke bare handler om eldre teoretikere, men trekker teoriehistoriske linjer fra klassikerne (Marx, Weber og Durkheim) til teoretikere og teorier fra de siste 50 år.
2. SOS2001 skal legge hovedvekten på mer spesifiserte teorier på

«mellomnivå». Det dekker tre hovedbolker: (i) Aktuelle teoretiske perspektiver, (ii) Teorier om handling, aktør og struktur, og (iii) Spesifiserte teoriområder med allmenn relevans, nært opp til hovedområdene ved ISS.

I vedlegg 1 finner du flertallets og mindretallets forslag i sin helhet.

Vedtaksforslag:

- ***Programrådet går inn for flertallets forslag***

Vedlegg 1: De to forslagene

Vedlegg 2: Organiseringen av teoriundervisningen på andre sosiologiprogrammer

Vedlegg 3: Tilbakemeldinger fra studenter

Vedlegg 1: De to forslagene

Flertallets forslag:

1. Perspektivet på SOS 1003 utvides, slik at det ikke bare handler om eldre teoretikere, men trekker teoriehistoriske linjer fra klassikerne (Marx, Weber og Durkheim) til teoretikere og teorier fra de siste 50 år.
2. *SOS2001 skal legge hovedvekten på mer spesifiserte teorier på «mellomnivå». Det dekker tre hovedbolker: (i) Aktuelle teoretiske perspektiver, (ii) Teorier om handling, aktør og struktur, og (iii) Spesifiserte teoriområder med allmenn relevans, nært knyttet til hovedområdene ved ISS.*

Mindretallets forslag:

3. *SOS1003(S) beholdes som det er, dvs. som en grundig innføring i sosiologiens klassikere og de temaer de reiste og de bidrag de ga, med vekt på deres aktualitet i dag.*
4. *SOS2001 revideres ved at den delen som i dag er om bindestrekspesifikke mellomnivåteorier (organisasjon, sosial ulikhet, velferdsstaten, kultur og kjønn) fjernes og erstattes av konsentrasjon om allmenne problemstillinger og generell teori. SOS2001 får fire hovedbolker: (i) Avklaring av teoribegrepet, (ii) Innføring i de ledende teoritradisjonene, (iii) Mekanismer og modeller av psykologiske og (særlig) sosiale prosesser som er gyldige på tvers av bindestreksdisipliner, (iv) Nyere utviklingstrekk innen teorifeltet.*

Utdypende om forslagene

Det har kommet frem en oppfatning at den nåværende formen på SOS2001 ikke er optimal. Kurset inneholder en blanding av «grand theory» og mer avgrenset «mellomnivå»-teori, som gjør at studentene ikke klarer å se sammenhengen mellom de ulike delene. Dette taler for å rendyrke profilen.

Diskusjonene har hatt utgangspunkt i to motsatte forslag:

(i) Gå tilbake til ordningen før 2009, da SOS1003 var et klassikerkurs og SOS2001 hadde hovedvekt på grand theory etter 1945, med basis i Gunnar C. Aakvaags bok.

(ii) Omdanne SOS1003 ved å flytte hele Aakvaags bok over i SOS1003, slik at det blir et omfattende kurs i samtidsdiagnostisk sosialteori og modernitetsteori, fra klassikerne og framover ("grand theory"), og rendyrke SOS2001 til et kurs som presenterte mellomnivåteori av allmenn relevans for faget, overordnede analytiske programmer, og sentrale vitenskapsteoretiske spørsmål og trender.

(iib) En mindre ytterliggående versjon av (ii) vil være å flytte de meste utpregede delene grand theory over i SOS1003, og beholde de delene av Aakvaags bok som er knyttet til handlingsteori og interaksjon (Goffman, rational choice, Foucault o. a.) i SOS2001, og kople dette tydelig til mikro-makro problemer og mer avgrensede teorier.

Forslagsstilleren for (ii) gir støtte til (iib) fordi vedkommende mener at (iib) i kombinasjon med et nytt metodologikurs på master i sum vil gi en riktigere vektning av ulike typer av teori generelt og i ulike stadier av sosiologistudiet enn en kombinasjon der (iib) er erstattet med (i).

Utdypende om flertallets forslag til revisjon av SOS1003 og SOS2001

Revisjonen av SOS2001 som ble foretatt i 2008, var begrunnet med at studentene får for mye generell teori, og for dårlig forståelse av hvordan teori kan brukes i empiriske analyser. Det er en del tegn på at dette ikke har virket etter hensikten. Samtidig er det en viktig oppgave for BA-programmet å gi en forståelse av sosiologiske teorier som analytiske redskaper som egner seg til empiriske studier. Dette melder seg særlig når studentene skal skrive masteroppgaver. Det er en allmenn erfaring at når de kommer dit, mangler de teoretiske redskaper til sitt eget empiriske arbeid.

Det er ikke et argument mot grand theory, men dreier seg om hvordan vekten fordeles mellom ulike typer teori. Den løsningen som foreslås er å samle eldre og nyere klassikere i ett kurs. Det gir også bedre mulighet til å trekke linjer fra

eldre til nyere teoretikere, eksempelvis fra Weber og Durkheim til Parsons, fra Marx og Weber til Bourdieu.

En mulig innvending er at mer spesifiserte teorier burde undervises i emnespesialiseringskursene SOS2100-SOS2800. Men det vil gi et alt for smalt bilde av det helhetlige teoritilfanget i sosiologien, som studentene også trenger.

Nærmere om forslaget til SOS1003

I sin nåværende form går kurset over 12 ganger, og er delt inn som følger:

1. Innledning
- 2-4 Marx
- 5-7 Weber
- 8-10 Durkheim
11. Simmel
12. Mead

Marx, Weber og Durkheim er altså dekket med 3 forelesninger hver. De to andre har en hver. I forslaget som fremmes er hovedstrukturen i kurset beholdt. Klassikerne Marx, Weber og Durkheim får størst plass. Av kursets 12 ganger dekker de 6, mot nå 9. Det dreier seg primært om å komprimere disse bidragene noe. Mead ligger på siden av de andre bidragene. Derfor foreslås det å flytte Mead over til SOS2001, sammen med Blumer og Goffman. Det gir rom for å inkorporere noen av de viktigste, nyere teoretikerne, som er omtalt hos Aakvaag. Strukturen kan bli som følger:

1. Innledning
- 2-3 Marx
- 4-5 Weber
- 6-7 Durkheim
8. Simmel
9. Parsons
10. Habermas
11. Bourdieu
12. Luhmann

Det understrekes at navnene her er eksempler.

Nærmere om forslaget til SOS2001

Del (i) skal bidra med en allmenn forståelse av sosiologi som vitenskap. Del (ii) viser hovedtrekk i sosial handling og antyder hvordan det danner grunnlag for mer omfattende samfunnsdannelser. Del (iii) viser hvordan handling og overordnede samfunnsmønstre henger sammen i praksis.

Forslaget til hovedinndeling har i utgangspunktet tre omtrent like store deler. Eventuelt kan de omstruktureres, for eksempel ved at del (i) og (ii) går over 3 ganger hver, og del (iii) over 6 ganger. En slik inndeling vil eventuelt avspeile inndelingen i 6 spesialiseringkurs på BA.

En mulig inndeling av et nytt SOS2001 kan se ut som nedenfor. Her vil vi anbefale at temaene som foreslås skal ligge til grunn for et videre arbeid med pensum, mens navnene på aktuelle teoretikere er ment som eksempler.

(i) Aktuelle teoretiske perspektiver

1. Hva er teori? Generell oversikt
2. Teori som forklaring (Coleman, Hedström, Boudon, Corbin og Strauss)
3. Normativ teori (Rawls, R. Dahl, O.Dahl)

(ii) Handling, interaksjon, aktør, struktur

4. Hvordan forstå vi identiteter og roller? (Mead, Merton)
5. Hvordan forstår vi interaksjon? (Aakvaag kap. 4 [rasjonelle valg], Blumer, Goffman)
6. Hvordan forstår vi sosial handling? (Aakvaag kap. 3. [mikrointeraksjonisme], Hedström, Boudon)
7. Aktør og system. Fra mikro til makro (Aakvaag kap. 2 og 7 [Parsons, Bourdieu], Coleman, Mann)

(iii) Spesifikke samfunnsteorier

8. Kjønn som strukturerende faktor i samfunnet (Ellingsæter, Walby)
9. Organisering og organisasjon (Kanter, Mintzberg, Scott, Hall and Soskice)
10. Velferdsstat og medborgerskap (Esping-Andersen, Lewis)
11. Ulikhet (Goldthorpe, Wright, Aakvaag kap. 6 [Bourdieu])
12. Kultur og kollektive forståelsesformer (Griswold, Hylland Eriksen, Aakvaag, kap. 11 [Foucault])

Det er fortsatt plass for deler av Gunnar C. Aakvaags bok på dette kurset. Deler av det nåværende pensum kan også beholdes.

En viktig oppgave er å unngå overlapp mellom del (iii) i dette kurset og SOS1000. Nå har det for eksempel vært en viss overlapp m.h.t. teori om ulikhet.

Utdypende om mindretallets forslag til revisjon av SOS2001

SOS1003 fungerer godt faglig, og er svært populært hos studentene. Det er derfor liten grunn til å forandre det.

SOS2001 i sin nåværende form lider av en spenning mellom generell teori (sosialteori) og bindestreksteori (mellomnivåteori), noe både studenter og emneansvarlige påpeker. Grep bør derfor foretas. Ovenstående forslag innebærer å gi emnet en klarere og mer enhetlig profil gjennom å fokusere på allmennteoretiske problemstillinger og de grunnleggende (moderne) teoritradisjonene i faget. Emnet vil også stå i en klar og logisk sammenheng med SOS1003(S) ved at det tematisk viderefører mange av de samme spørsmålene og i tid overtar der SOS1003(S) slutter og fører stafettpinnen frem til i dag.

Til sammen vil SOS1003(S) og SOS2001 i henhold til dette forslaget gi BA-studentene en grundig innføring i de konstituerende fag- og teoritradisjonene i sosiologien, oppøve deres evne til å tenke selvstendig og systematisk over hva

det vil si å drive systematisk kunnskapsdannelse om sosiale forhold, samt ha en klar og lettfattelig rød tråd som knytter de to emnene sammen.

Nærmere presisering av de fire hovedbolkene i forslaget til SOS 2001:

1) Avklaring av teoribegrepet. Hva er teori, hvilke ulike typer teori finnes, hvilke oppgaver har ulike former for teori, hva er forholdet mellom teori og metode og hvorfor er teori viktig? 1-2 forelesninger.

2) Innføring i de ledende teoritradisjonene (funksjonalismen, mikrointeraksjonisme, teorien om rasjonelle valg osv.), teoretikerne (Parsons, Merton, Goffman, Habermas, Bourdieu, Giddens osv.) og perspektivene (syn på handling, samhandling, identitet, institusjoner, aktør/struktur-problemet osv.) i faget etter klassikerne, dvs. i perioden fra 1945 og frem til i dag. Dette skal være hoveddelen av kurset. 7-8 forelesninger.

3) Fyller opp verktøykassen med noen av de mest sentrale og generelle sosiale mekanismene, altså modeller av psykologiske og (særlig) sosiale prosesser som er gyldige på tvers av bindestreksdisipliner. Denne bolken gir studentene en forståelse for hva det vil si å forklare sosiale fenomener samt et repertoar av kontekstoverskridende forklaringsmekanismer (à la Jon Elsters *Nuts and Bolts* og *Explaining Social Behavior*). 2 forelesninger.

4) Nyere utviklingstrekk innen teorifeltet. Her vil det være naturlig å ta for seg den naturalistiske vendingen. Et annet eksempel på noe som kunne presenteres her er atferdsøkonomi. Poenget med denne bolken er å fange opp nye trender innen sosialteorien. 1-2 forelesninger.

Vedlegg 2: Skrevet av Gunnar C. Aakvaag

Notat teirikomité: Organiseringen av teoriundervisningen på andre sosiologiprogrammer

Formål

Se på innhold og organisering av teoriundervisningen på andre bachelorprogrammer. Er det stor variasjon i hvordan dette gjøres, eller høy grad av konvergens? Har dette noen implikasjoner for ISS?

Utvalg

De største norske universitetene og høyskolene med egne bachelor- og eventuelt også masterprogrammer i sosiologi: NTNU, UiB, UiT og HiVe. De største universitetene i Skandinavia: Stockholm, Gøteborg, Lund, Umeå, København og Aalborg. For ikke å bli for provinsiell, har jeg også sett på noen universiteter utenfor Skandinavia, nemlig Berkeley, Chicago og Oxford.

Metodisk problem

Det har blitt ganske vanlig å legge ut pensumlister og forelesningsplaner på passordbeskyttede områder. Dette har i enkelte tilfeller gjort at jeg ikke har hatt tilgang til detaljert informasjon om emner.

Generelt om organiseringen av sosiologiundervisningen

Det er meget høy grad av konvergens på tvers av institusjoner og land når det gjelder hvordan sosiologiprogrammene er lagt opp. På BA-nivå er det fem typer kurs som går igjen samtlige steder:

- Oversikt over sosiologien
- Metode
- Teori
- Temaspesialiseringskurs
- BA-oppgave

På MA-nivå har oversiktskurset forsvunnet ut, men ellers er det de samme kursene som avholdes, slik altså:

- Metode
- Teori
- Tema- og teorispesialiseringskurs
- MA-oppgave

Teoriundervisningen på BA-nivå

Samtlige programmer har egne teorikurs. Disse tar for seg klassiske (før 1945) og moderne (etter 1945) teoretikere og teoritradisjoner (mer om innholdet

snart). Det er derimot en del variasjon i hvordan teorikursene er lagt opp. Noen steder avholdes det felles kurs i klassisk og moderne teori (UiB, HiVe, Lund, Oxford, Chicago og København), noen steder holdes det egne kurs i henholdsvis klassisk og moderne teori (UiT, Aalborg, Stockholm og Berkeley), mens et par steder undervises det ikke spesielt i klassikerne (NTNU, Gøteborg og Umeå). Det er også en del variasjon når det gjelder når i studiet teorikursene avholdes. Teorikursene kommer sjelden første semester (da er det gjerne ex.phil., ex.fac. og oversikt over sosiologien-kurset som avholdes), men utover det er variasjonen stor. De som avholder separate kurs i klassisk og moderne teori har gjerne lagt klassikerkurset tidlig i studiet og moderne teori-kurset mot slutten.

Teoriundervisningen på MA-nivå

Også her har samtlige programmer egne teorikurs, som gjerne avholdes første (vanligst) eller andre semester av studiet. To ting går igjen på disse kursene. Det første er at klassikerne stort sett er ute. Det andre er at de i meget stor grad viderefører og utdyper presentasjonen av moderne teori på BA-nivå, med de samme temaene, teoriene, teoritradisjonene og teoretikerne, bare på et mer avansert nivå. Det er altså høy grad av kontinuitet i teoriundervisningen.

Teorikursenes innhold

Det er meget høy grad av konvergens når det gjelder teorikursenes innhold. På teorikursene er det den generelle, sektoroverskridende og "store" teorien som undervises. Mer avgrensede mellomnivåteorier om f.eks. velferdsstaten, organisasjoner og migrasjon undervises på oversikt over sosiologien-kursene på MA og på egne tema- og teorispesialiseringskurs om f.eks. velferdsstaten, organisasjoner og migrasjon på både BA- og MA-nivå. Nærmere bestemt er det to hovedtyper av teori som går igjen på samtlige teorikurs både på BA- og MA-nivå:

- For det første det vi kan kalle generelle perspektiver på sosialt liv: hva er handling, hva er samhandling, hvordan koordineres og aggregeres handlinger til sosiale ordener og mønstre, hva er forholdet mellom individer og deres handlinger og sosiale strukturer, osv.
- For det andre det vi kan kalle modernitetsteori, dvs. overgripende beskrivelser av moderne samfunn: deres hovedbestanddeler og hvordan de henger sammen.
- For det tredje tar noen teorikurs opp vitenskapsteoretiske emner (som demarkasjonskriterier, verifikasjon, falsifikasjon, forklaringstyper, hypotesetesting, hva teori er, konstruktivisme/realisme, positivismestrid og forholdet mellom naturvitenskap og samfunnsvitenskap). På de fleste programmer er vitenskapsteori imidlertid lagt til metodekursene.
- For det fjerde underviser en del teorikurs mer avgrensede mellomnivåteorier knyttet til sentrale sosiologiske temaer som velferdsstat, klasse, kultur og kjønn. Dette er imidlertid ikke et hovedanliggende på de aller fleste kurs.
- For det femte synes normativ teori i liten grad å være eksplisitt undervist på teorikursene. Flere av de sentrale teoritradisjonene (som kritisk teori og feministisk teori) og teoretikerne (som Marx, Durkheim og Habermas) inneholder imidlertid eksplisitt normativ samfunnskritikk.

- Og endelig er forholdet mellom samfunnsvitenskap og biologi ikke et tema på teorikursene. Det eneste unntaket er Oxford, som har en bolk om evolusjonspsykologi på sitt teorikurs.

Det er også høy grad av konvergens hva angår hvilke teorier, teoritradisjoner og teoretikere som er sentrale. Når det gjelder klassikerne, er det selvfølgelig Marx, Durkheim og Weber som er de sentrale – ofte akkompagnert av Simmel, Tönnies og Mead. Når det gjelder moderne teori, er det teoritradisjoner som funksjonalisme, konfliktteori, teorien om rasjonelle valg og mikrointeraksjonisme som er mest sentrale, og i noe mindre grad teoriretninger som strukturalisme, poststrukturalisme, kritisk teori, feministisk teori, postkolonial teori, og aktør/nettverk-teori. Når det gjelder moderne teoretikere, er det navn som Parsons, Merton, Goffman, Schütz, Blumer, Garfinkel, Foucault, Luhmann, Habermas, Giddens, Bourdieu, Beck, Bauman, Elster, Coleman og Boudon som går igjen.

Teorikursene varierer derimot noe når det gjelder hvordan sosiologisk teori formidles. Normen som de aller fleste teorikursene følger, er å kombinere det vi kunne kalle en teori/tradisjon/teoretiker-basert og en problembasert tilnærming. Dette innebærer at noen forelesninger og bolker på et kurs retter seg mot å presentere bestemte teorier, tradisjoner og teoretikere (funksjonalismen, Habermas, etc.) mens andre retter seg mot å presentere bestemte teoretiske problemer (handlingsteori, aktør/struktur-problemet osv.). Ofte gjøres begge deler samtidig slik at man f.eks. diskuterer handlingsteori i forbindelse med teorien om rasjonelle valg, aktør/struktur-problemet i forbindelse med Giddens' strukturasjonsteori osv. Noen få institusjoner har imidlertid valgt å legge opp teorikursene rent problembasert (Oxford og Stockholm).

Pensum

På tross av den tematiske konvergens er det forholdsvis stor variasjon når det gjelder valg av pensum på teorikursene. De fleste kursene har en (mest vanlig) eller flere grunnbøker kombinert med artikler og kapittelutdrag. Vanskelighetsgraden varierer noe, og det samme gjør bruken av originaltekster versus introduksjonstekster. Det er en klar tendens til at bruken av originaltekster øker på MA-nivå, men også på BA-nivå er det utstrakt bruk av originallitteratur, til dels ganske krevende. I Norge er det liten konvergens når det gjelder bruk av klassikerpensum, utover lesning av utdrag fra originaltekstene til de tre store. På oversikt over sosiologien-kursene i Norge synes Schiefloes bok *Mennesker og samfunn* (NTNU, UiT og UiB) og Frønes og Kjølørød: *Det norske samfunn* (NTNU, HiVe og UiT) å være mye brukt. Når det gjelder moderne teori, blir Aakvaag: *Moderne sosiologisk teori* brukt en del (NTNU, UiT og HiVe). Andre bøker som blir brukt på teorikursene både i Norge og Skandinavia er Ritzer: *Sociological Theory*, Martinussen: *Samfunnsliv: innføring i sosiologiske tenkemåter*, Appelrouth og Edles: *Classical and Contemporary Sociological Theory*, Berger og Luckmann: *Den samfunnsskapte virkeligheten*, Collins: *Four Sociological Traditions*, Berger: *Invitasjon til*

sosiologien. Pensummengden i Skandinavia tilsvarer stort sett ISS-malen – dvs. ca 700–900 sider for 10-studiepoengskurs. Unntaket er Oxford, Berkeley og Chicago, hvor lesemengden er mye større.

Konklusjon og noen mulige implikasjoner

For å konkludere, så synes det å være høy grad av konvergens når det gjelder hvordan studieprogrammene i sosiologi på BA- og MA-nivået er lagt opp, det er høy grad av konvergens når det gjelder koblingen mellom teoriundervisning på BA- og MA-nivå, det er høy grad av konvergens når det gjelder hva slags teori det undervises i, det er høy grad av konvergens når det gjelder hvilke teorier, teoretikere og teoritradisjoner det undervises i, og det er forholdsvis høy grad av konvergens når det gjelder hva slags type tekster pensuene er satt sammen av. Det er derimot en del variasjon når det gjelder forholdet mellom klassisk og moderne teori, forholdet mellom problem- versus personbasert tilnærming til teori, hvilke typer teori det undervises i utover de to hovedtypene, samt hvilke pensumtekster som brukes. Etter mitt syn har disse konklusjonene to hovedimplikasjoner for ISS:

- Ettersom det er etablert høy grad av konsensus på tvers av land og institusjoner om hva slags type teori og teoritradisjoner/teoretikere som bør undervises på teorikurs, er det noe vi på ISS også må ta høyde for. Gitt det premiss at vi må respektere etablerte tradisjoner og forskningsfronter i faget, har vi begrenset frihet. Dette kan kalles et begrensingsprinsipp. Per i dag ligger teoriundervisningen ved ISS godt innenfor denne konsensusen.
- Det er derimot mye variasjon hva gjelder hvordan teorikursene mer spesifikt utformes med tanke på klassisk/moderne teori, BA-MA, problembasert/personbasert, pensum osv. Dette gir oss en god del frihet under ansvar.

1. Formål

Studentrepresentantene i teorikomiteen fikk i oppdrag å samle inn studentenes erfaring med og evaluering av teoriemnene på sosiologi (i hovedsak SOS1000 – Innføring i sosiologi, SOS1003 – Sosiologiens klassikere, SOS2001 – Moderne sosiologisk teori og SOS4001 – Sosiologisk teori).

2. Data og metode

Vi har samlet inn erfaringer fra tidligere studenter gjennom to teknikker: fokusgruppeintervjuer og e-post-tilbakemelding. Sistnevnte kom som respons på en e-post der vi oppfordret studentene til å dele sine erfaringer om teori og undervisning på kursene SOS1000, SOS2001 og SOS4001. Fokusgruppene ble gjennomført med studenter som hadde emnene denne høsten eller tidligere i vår.

3. Resultater

SOS2001 – Moderne Sosiologisk Teori

Hovedpunkter

- Emnet fremstår som noe fragmentert og mangler originaltekster
- Studentene har i noe grad reflektert rundt hva teori er
- Forholdet mellom teori og empiri er uklart etter å ha tatt emnet

Om pensum og teori

Det var konsensus om at hovedboka til Aakvaag var systematisk, sammenhengende og velskrevet. Studentene var mer kritiske til tekstene i kompendiet, hovedsakelig fordi koblingen til hovedboka var uklar. Dermed fremstår faget som fragmentert, der den røde tråden uteblir. Den mannlige studenten

innvender at dette kan skyldes at moderne sosiologisk teori er fragmentert, og det er lite enighet. Derfor bør et slikt kurs formidle dette. De andre er delvis enige. Alle er derimot enige om at det hadde vært bra med flere originaltekster. Disse vil være mer krevende, men også mer spennende å lese enn sekundærlitteraturen. Den mannlige studenten trekker frem at forholdet mellom teori og empiri er uklart nettopp fordi sekundærlitteraturen kun nevner at det ligger empiri til grunn for de ulike teoretikernes syn, men at de ikke får mulighet til å lese dette selv. Eksempelvis sies det at Parsons drev empirisk forskning, men det gis ingen eksempler, eller bare korte eksempler. De to andre studentene er enige i dette: Empiri er noe som det virker som eksisterer tildels uavhengig av de teoretiske tekstene. Koblingen til tekstene i kompendiene, som er teori på lavere nivå, gjøres ikke helt klar. Konsensus om at faget greier å formidle hovedlinjene innenfor ulike teoritradisjoner, men savner mer konkret problematisering av teoribegrepet, og hva det kan brukes til. På direkte spørsmål svarte studentene at teori brukes til å danne «overordnede rammeverk». En av de kvinnelige studentene nevnte senere at teorier brukes som analytiske kategorier til å forstå sosiale fenomener. Forholdet mellom teori og metode er det enighet at det kunne vært mer fokus på siden emnet er såpass teoritungt. Den mannlige studenten mener at det kommer «små drypp» av koblingen til metode i pensumlitteraturen, men at dette i stor grad er underkommunisert. De andre sier seg enig i dette.

Om forelesningene/seminar og teori

Den ene kvinnen mente at hun hadde lite utbytte av forelesninger fordi de i for stor grad var gjengivelse av pensum, og i liten grad om å sette tekstene i en kontekst. De to andre delvis enige. Likevel fremheves det, spesielt av den mannlige studenten, at det virker som at foreleserne har klare meninger om Aakvaags bok, og at dette preger forelesningene. En av kvinnene mener det er tydelig at fagansvarlig har innført kompendietekstene for å «veie» opp for storteorien hos Aakvaag. Empiri-spørsmålet blir også tatt opp: Det virker som om Aakvaag og foreleserne/seminarleder har forskjellige oppfattelser av hva empiri er, og hvilke krav som stilles til empirisk forskning. Habermas trekkes

frem som eksempel, der det i Aakvaags bok hevdes at han jobber empirisk, mens seminarleder er uenig i dette synet. Kritikken som reises mot de ulike teoretikerne er også forskjellig på forelesning kontra det som står i Aakvaags bok. Alle tre er enig i at dette stimulerer til å tenke kritisk rundt fremstillingen av fagstoff, og til å gjøre seg opp sin egen mening. Mannen fremhever at dette likevel burde klargjøres bedre, for eksempel med en introforelesning om temaet.

Grappa stiller seg undrende til hvorfor det første kapitlet fra Aakvaag er utelatt, der nettopp disse tingene tas opp. En av kvinnene mener dette skyldes at fagansvarlig er uenig i fremstillingen i dette kapitlet. Seminaret fremheves som stimulerende, fordi diskusjonene har tatt for seg hvor mye uenighet det faktisk er rundt de ulike teoretiske rammeverkene og tradisjonene.

E-post-tilbakemelding

SOS1003: Et populært emne, spesielt trekkes Rune Åkvig Nilsen frem som en dyktig foreleser. Tilbakemeldingene tyder på at det teoretiske fundamentet er mangelfullt tematisert, og dette er problematisk fordi faget oppfattes som særs teoretisk. Seminaroppgaver trekkes frem som positivt, og noe som bør videreføres.

SOS2001: Tilbakemeldingene er udelt positive. Aakvaags bok fungerer godt, og emnet trekkes frem som et av de beste emnene på sosiologi-programmet. Strukturen kan dog forbedres, og forholdet mellom storteori og mellomnivå kan med fordel klargjøres. Flere ytret at Aakvaag burde hentes inn igjen som foreleser på dette faget.